

RADY K PŘÍPRAVĚ KÁZÁNÍ (PAVEL HARABUS)

Kázání je promluva, jejíž cílem je vyložit Boží slovo takovým způsobem, abychom mu lidé nejen porozuměli, ale aby nás přimělo ke změně našeho chování a myšlení.

Vyučování, by mělo mít stejný cíl, ale je více zaměřeno na porozumění Božímu slovu a získání jeho hlubší znalosti.

NÁZEV KÁZÁNÍ

Je užitečný spíše pro prezentaci kázání v médiích. V úvodu se může hodit vyslovit, ale také často nemusí. Zpravidla nás nejlepší název napadne až koncept kázání dokončíme. To se ovšem nikdy nesmí týkat JEDNÉ HLAVNÍ MYŠLENKY KÁZÁNÍ, KTERÁ V SOBĚ NESE HLAVNÍ VÝZVU K POSLUCHAČŮM. Tu musíme dostat od Ducha svatého, spolu s hlavním textem pro kázání. Základem je tedy vztah s Bohem, modlitba a četba Bible.

ÚVOD

Neměl by být dlouhý. Jeho smyslem je získání pozornosti posluchače. Tu můžeme získat, vznesením zajímavé otázky, jejíž odpověď souvisí s hlavní myšlenkou kázání, náčrtem zajímavého tématu, příběhem, nebo stručným přednesením obsahu celého kázání. Každopádně by z něj mělo být jasné TÉMA, o kterém se bude kázat.

PŘECHOD K TEXTU

Může být dán přednesením hlavní myšlenky kázání, nebo nějakým uvedením do souvislosti s tématem. Přechody mezi jednotlivými částmi kázání jsou důležité. Stačí jedna jediná přechodová věta, aby posluchač pochopil, proč opouštíme bod A jdeme k bodu B.

BIBLICKÝ TEXT

Měl být pečlivě zvolen, aby skutečně souvisel s hlavní myšlenkou kázání. Neměl by být příliš dlouhý, aby se v něm mohl posluchač orientovat i bez jeho průběžného čtení.

VÝKLAD TEXTU

Posluchač by měl být dobře obeznámen s výkladem textu v jeho kontextu. Měl by se o textu něco více dozvědět, aby byla jeho víra v Boží slovo upevněna a aby si byl jist, že jak kazatel, tak on rozumí textu stejně a jeho výklad je jasný. Pokud jasný není, ztratíme posluchače hned na začátku.

HLAVNÍ MYŠLENKA KÁZÁNÍ (POSELSTVÍ)

Může být nadnesena již v úvodu, nebo až po výkladu Biblického textu. Měla by z textu přímo vyplývat, nikoli se nějak svévolně nebo amatérsky do textu našroubovat.

HLAVNÍ BODY KÁZÁNÍ

Jejich množství může být libovolné. Obvyklé jsou 3 hlavní body. Slouží k tomu, aby se posluchač v kázání dobře orientoval, aby si kázání mohl v hlavních bodech zapamatovat a aby hlavní body společně ROZVINULI A VYSVĚTLILI HLAVNÍ MYŠLENKU KÁZÁNÍ, KTERÁ SMĚŘUJE K ZÁVEREČNÉ VÝZVĚ.

STRUKTURA BODU KÁZÁNÍ

Je to takové malé „kázání uvnitř kázání“. Bude obsahovat nějaký název, který v sobě nese nějaké tvrzení, možná nějaký další podpůrný text z Bible anebo ještě důkladněji probranou jednu část hlavního textu. Každopádně je důležité, aby se kázání začalo pozvolna orientovat na VÝZVU K POSLUCHAČI. Pro dobrou výzvu je dobré uvádět **srozumitelné ilustrace, příklady a svědectví ze života** s následnou výzvou, která jemně podtrhne hlavní výzvu kázání. Většina posluchačů, není totiž tolik fascinována našimi zajímavými teoretickými myšlenkami, ale spíše reagují na praktické příklady, které se týkají jejich AKTUÁLNÍ SITUACE.

ZÁVĚR

Závěr je přechodem k hlavní výzvě. Patrně bude obsahovat velmi stručný souhrn všech bodů s výzvami, které posluchač slyšel a které vyústí v hlavní velkou výzvu kázání.

VÝZVA

Smyslem výzvy je přivést posluchače k nějaké akci nebo reakci v jeho životě. To nemusí být nutně zvaní posluchačů k podiu nebo okamžitá modlitba na místě. Posluchač by měl z výzvy JASNĚ A SROZUMITELNĚ POROZUMĚT, JAK MŮŽE KÁZANÉ BOŽÍ SLOVO **APLIKOVAT** VE SVÉM ŽIVOTĚ.

Vzhledem k tomu, že v neděli mluvíme k více skupinám lidí, je dobré dát výzvu ve TŘECH VRSTVÁCH:

1. **nevěřící** a jiní hosté mohou dostat příležitost dát svůj život Kristu
2. nově obrácení a **křesťané středního duchovního věku** by měli poznat, jak pokračovat dál
3. **dlouholetí křesťané** by neměli být jen upevnění, v tom že už vše znají, ale měli by zakusit trochu zdravé sebereflexe.